

de la històrica Diada de Sant Boi del 1976, la primera autoritzada després de la mort de Franco, però encara en dictadura, i recordem que el lema de “Llibertat, amnistia i Estatut d'autonomia” va unir la classe treballadora i el conjunt de les forces antifranquistes en la defensa dels drets i les llibertats democràtiques, socials i nacionals.

Hem de seguir fidels a la idea de Catalunya com un sol poble i a la unitat de la classe treballadora. Per això el moviment obrer reivindicuem els drets polítics i socials i la inclusió i la convivència diversa de totes les persones nouvingudes al nostre país. La immigració no és un problema, sinó un motor essencial de la nostra identitat com a classe i com a nació, un element indestruïble de la nostra riquesa cultural, una contribució necessària de la nostra economia i una realitat social i ciutadana indefugible de la nostra democràcia. La construcció nacional de Catalunya és indissociable de la lluita contra la xenofòbia, el racisme i la desigualtat, i el sindicalisme de classe i nacional ens reforcem com a dic de contenció contra l'extrema dreta i qualsevol intent de fracturar la nostra societat.

Davant l'amenaça real de l'auge de l'extrema dreta, que posa en perill els drets conquerits durant dèca-

riquesa que els poders públics i els agents socials tenim l'obligació d'enfortir en benefici de les persones amb rendes més baixes i d'un país socialment més just i territorialment equilibrat. Per fer front als reptes que tenim com a societat, els propers anys també és necessari l'aprovació d'un nou model de finançament per a Catalunya.

En l'eix econòmic i laboral, la classe treballadora patim una inflació a l'alça que, més enllà de l'habitatge, encareix els productes i els serveis bàsics. Exigim un control efectiu del preu del cistell de consum i dels subministres energètics, essencials per garantir una vida digna. Així mateix, és inajornable l'increment dels salaris i la reducció de la jornada laboral sense reducció salarial. Exigim un repartiment més just dels beneficis empresarials i l'impuls d'un nou contracte social per revertir les bretxes que perpetuen les desigualtats i les violències socials i de gènere i per guanyar el temps necessari per poder construir un país on viure millor.

Al final d'un estiu marcat per altes temperatures, incendis i fenòmens meteorològics extrems, no ens podem resignar a dir que, al nostre país, la pluja no sap ploure. El canvi climàtic està afectant les nos-